

Adevarul – 16 decembrie 2010

Dezbateri încinse pe tema Revoluției

Ioan Stanomir, Mihail Neamțu, Armand Goșu și Grigore Cartianu au răspuns ieri unei dileme a istoriei contemporane: decembrie 1989 a însemnat revoluție sau restaurație? La aproape 21 de ani de la Revoluție, implicarea sovietică în evenimentele din decembrie 1989 rămâne sub semnul întrebării pentru istorici.

Un fost deținut politic spune că Tokes Laszlo a fost instrumentul puterilor internaționale, la revoluția din 1989

La 21 de ani de la căderea comunismului, Tókéş László așteaptă încă legitimația de revoluționar

Revoluția din decembrie 1989 încă ridică întrebări vitale pentru cei care vor să stabilească verdictul unor evenimente care au marcat istoria României până în prezent. Multe dintre misterele acelei perioade au rămas într-un con de umbră, iar cei care au cercetat trecutul învăluit în ceață al căderii comunismului susțin versiuni diferite în analizele despre Revoluție.

Institutul pentru Investigarea Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER) a organizat ieri o amplă dezbatere care și-a propus să reconstruiască momentele tensionate de la sfârșitul anului 1989. Discuția moderată de Ioan Stanomir, președinte executiv al IICCMER, a subliniat versiuni contradictorii cu privire la aceste evenimente.

Reformatorul Mihail Gorbaciov

Sovietologul Armand Goșu și directorul științific al IICCMER, Mihail Neamțu, au dezvoltat teza reformării URSS, sub administrația lui Mihail Gorbaciov. Potrivit acestora, tendința de „democratizare și deformare a socialismului”, pe care liderul rus a încercat să o impună, a contribuit în cea mai mare măsură la succesul Revoluției române.

„Gorbaciov este cel care a asigurat deschiderea blocului estic și cel care a propus schema socialismului cu față umană. Din anul 1987, conceptul de «democrație» a devenit esențial în evoluția reformelor din URSS, iar acestea se sprijineau pe teza conform căreia progresul economic nu poate veni decât în urma democratizării URSS”, a explicat cercetătorul Armand Goșu.

Pe de altă parte, jurnalistul Grigore Cartianu invocă faptul că noua conducere postdecembristă avea legături eminamente sovietice, fiind astfel responsabilă pentru marile diversiuni în urma cărora au murit aproape 1.000 de persoane.

„Nicolae Militaru, Cico Dumitrescu, generalul Vasile Ionel, Silviu Brucan și Ion Iliescu, toți au studiat în URSS și au acționat în continuare conform acelei educații. După plecarea lui Ceaușescu, acest nucleu devine sângeros, cu niște scopuri clare. În timp ce noi făceam

Revoluție, ei se ocupau de contrarevoluție. Înceau să înghețe procesul schimbărilor, să salveze un sistem prin restaurare și prin cosmetizare", consideră Grigore Cartianu.

Deși documentele publicate în volumul „Crimele Revoluției” aduc argumente puternice pentru a susține că explozivele momente de după 22 decembrie 1989 au fost administrate de noua putere, sovietologul Armand Goșu pune accentul mai mult pe dezvoltarea instituțională din spațiul sovietic și pe contribuția președintelui Gorbaciov la „modernizarea” României.

Iliescu nu renunță la „Revoluția” lui

Fostul președinte al României, Ion Iliescu, discreditează anchetele și dezbaterile care pun sub semnul întrebării „ideea de revoluție”. Prezent la simpozionul „Prăbușirea sistemului totalitar-comunist în România”, organizat de Institutul Revoluției române din Decembrie 1989, în paralel cu dezbaterile IICCMER, acesta a condamnat „ieșirile intempestive ale unor amatori”.

http://www.adevarul.ro/actualitate/eveniment/Dezbateri_incinse_pe_tema_Revoluției_0_39_1161457.html